

έξχιρετοι ἀγωγοὶ τοῦ ἥχου, καὶ τὰ ἡχητικὰ κύματα ἔχουσι. Τοιοῦτον βρόμον οὐδέποτε ἀλλοτε ἡσθάνθησαν ἐν τῷ Μεζῆ κῷ. Μήπως ἀντραὶ αἰφνῖς ἀνοιγόμενα ἢ κλεισμένα ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς γῆς εὔκολάνουσιν ἡκαλύπτουσι ἵτην μετάδοσιν τῶν ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας μακρὰν γεννηθέντων ἡχητικῶν κυμάτων;

Οὗτον καταπληκτικὴν καὶ ἀνὴρ τῷ θεωμένῳ ἡ νηφίστειος ἔκρηξις, πάντοτε δύμω; Ἐγκλείσται ἐντὸς στενῶν δρίων δλῶς διάφορός ἐστιν ὁ σεισμός: μόλις μὲν Σιακρίνονται αἱ δονήσεις τοῦ ἁδύφους, αλλ' ὅμως κατερημοῦ χιλιάδων λειγῶν ἔκτασιν. Αἱ κλονήτες τοῦ σεισμοῦ τοῦ καταστρέψαντος τὴν Δισκώνα τῇ 1 Νοεμβρίου 1755 ἔγιναν ἐπικινητοὶ εἰς τὰς Ἀλπεις, ἐπὶ τῶν σουηδικῶν παραλίων, εἰς τὰς Ἀντίλλας, εἰς τὸν Καναδᾶ, εἰς τὴν Θουρίγγην, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν ἐλῶν τῆς παραλίας τῆς Βαλτικῆς. Ποταμοὶ μακρὰν κείμενοι ἀπεστράφησαν τοῦ ἀρχικοῦ αὐτῶν ῥοῦ: τὸ φυιόμενον τοῦτο παρετηρήθη καὶ κατὰ τὴν ἀρχαῖτην ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Καλλατιανοῦ. Αἱ θερμαὶ τῆς Ταιπλέτης πηγὴι διεκόπησαν μὲν κατ' ἀρχὰς, ἐπειτα δὲ ἐπικνέστρεψαν κεχρωματισμέναις ὑπὸ σκωρίας τοῦ σιδήρου καὶ κατεπλημμύρισκην τοῦ πόλεως. Εἰ Κάδεζ τὰ ὄντα τῆς Θαλάσσης ἀνέβησαν 20 μέτρα ὑπερέκνω τοῦ συνήθους αὐτῶν ἐπιπέδου· κατὰ τὰς μικρὰς Ἀντίλλας, ἔνθα ἡ πλημμύρα οὐδέποτε ὑπερβάνει τὸ 70-75 ἑκατοστὸν τοῦ μέτρου, ὑψώθησαν τὰ κύματα, μέλκνα ὄντας ὡς μελάνη, ὑπὲρ τὰ ἐπτά μέτρα. Αἱ κλονήσεις κατὰ τὴν ἀπασίαν ταῦτην ἡμέραν διεπολύτην διεδόθησαν εἰς ἔκτασιν τετραπλασίαν τὴν τῆς Εύρωπης. Οὐδεμίᾳ καταστρεπτικὴ δύναμις οὐδὲ ἡ φυικωτάτη τῶν ἐφευρέσεων δύναται ἐν τόσῳ βραχίῃ χρόνου διατήκατε τόσους ἀνθρώπους συγχρόνων; νὰ φθίσῃ ἔντοτες ἢ μαλλον δευτερολέπτοις 60,000 ἄνθρωποι ἀπωλέσθησαν εἰς Σικελίαν ἐν ἔτει 1693. 30-40,000 κατὰ τὸν ἐν Ριούζινθρα σεισμὸν, τῷ 1797 πενταπλάσιοι δὲ σχεδὸν τούτων ἐν τῇ Μικρᾷ Ασίᾳ καὶ Συρίᾳ ἐπὶ Τιβερίου καὶ Ιουστίνου τοῦ Αρχίου κατὰ τὰ ἔτη 19 καὶ 326.

ἀκολουθεῖ

ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΑ.

ΙΑΠΟΝΙΑ.

‘Η Ἰαπονικὴ ἐπικράτεια χωρίζεται τῆς Σινεκῆς διὰ πορθμοῦ τριάκοντα περίπου λευγῶν. Συγχροτεῖται δὲ ὑπὸ μεγάλου ἀρχιπελάγους, οὗ αἱ χωριώτεραι νῆσοι εἰσὶν ἡ Νιφόνη, ἡ Κιουσὼ καὶ ἡ Σικόφη. Αἱ τρεῖς δὲ αὖται νῆσοι ἔχουσιν ἔκτασιν μὲν τὴν αὐτὴν σχεδὸν μὲ τὰς Βρετανικὰς νήσους πληυσμὸν δὲ, καθ' ὅλας τὰς εἰκασίας, ὑπὲρ τὰς τριάκοντα ἑκατομμύρια ἀνθρώπων.

Τὸ ὄνομα Ιαπονία, πρὸς δρισμὸν τῆς σύτος παρὰ τῶν Εὐρωπαίων καλούμενης ἐπικρατείας, δε-

ΙΑΠΩΝ.

εῖναι ἐν χρήσι καὶ παρὰ τοῖς ιθυγενέσι τὴν ἔχουτῶν πατρίδα περιγράφουσιν, ἀλλ' ἡ Νιφόνη καλοῦσιν αὐτὴν, ἐκ τῆς νόμου ἔνθα ἐδρεύει δὲ αὐτοχράτωρ, ἡ συνηθέστερον ἔτι δρῖζουσιν αὐτὴν διὰ περιφράσεων πομπωδῶν, ως οἱ Σιναι τὴν χώραν των.

Τὰ παράλια τοῦ Ιαπωνικοῦ ἀρχιπελάγους εἶναι ἀπόκρημνα καὶ πλήρη οὐφάλων, δένναος δὲ τρικυμίᾳ συνταράσσει τὰς θαλάσσας αὐτοῦ. Οἱ πλεύστοι τῶν λιμένων εἰσὶν ἄγνωστοι εἰς τοὺς Εὐρωπαίους, ἑκεῖνοι δὲ περὶ ὧν ἔχουσι γνώσεις τινὰς πλήθουσι σκοπέλων κινδυνωδεστάτων καὶ δυσκόλως πλησιάζονται, ὥστε καὶ ἡ φύσις φάνεται συνδραμοῦσα πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τοῦ ἀπαγορεύοντος εἰς τοὺς ζένους τὴν εἰς τὸ κράτος προσπέλασιν, νόμου ἀπὸ δύο ἡδη αἰώνων οὐφισταμένου καὶ αὐστηρῶς μέχρι τῆς σήμερον τηρουμένου. Τῆς γενικῆς ὅμως ταύτης ἀπελάσεως δύο λαοὶ εἰσὶν ἐξηρημένοι, οἱ Σιναι καὶ οἱ Όλλανδοι: ἀλλὰ καὶ ἡ πρὸς τούτους εὔνοια αὗτη λίγη εἶναι περιωρισμένη καὶ ἡκιστα ἀνεκτική. Διότι εἰς μόνον λιμὴν εἶναι ἀνοικτὸς πρὸς αὐτοὺς, ἀπαγορεύεται δὲ αὐτοῖς ἡ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν χωρῶν εἰσέλευσις, ὑπόκεινται δὲ εἰς θεσμοθεσίαν εἰδίκην, ἀκαταπαύστως ἀπειλοῦσαν καὶ τὴν περιουσίαν καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν.

Απὸ τοῦ δεκάτου τρίτου αἰώνος, οἱ θαλασσοπόροι Ρουβρέκιος καὶ Μάρκος Πόλος ἔφερον εἰς τὴν Εὐρώπην πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς Ιαπωνίας, τὸν δέκατον δὲ αἰώνα, οἱ Πορτογάλλοι Ιησουίται διὰ τῆς συνήθους αὐτῶν δεξιότητος ἐπιτυχῶς εἰσεχώρησαν εἰς τὸν τόπον καὶ, περὶ τῷ 1549 συνέστησαν ἐν αὐτῷ μοναστήριον καὶ πολλοὺς τῶν

ιθυγενῶν ἔτρεψαν πρὸς τὸν χριστιανισμόν. Ἐμπόροι πορτογάλλοι συνεδέθησαν διὰ γάμου μετά τινων ἐντοπίων οἰκογενειῶν, καὶ ἡ δύσις ἐλάμβανε κατ' ὀλίγον ισχὺν ἐν Ιαπωνίᾳ, ἀλλ' ὅλαι αὕτη αἱ πρόδοι διεκόπησαν διὰ τὴν ἄνοιαν φραγκισκανῶν τινῶν ιεραποστόλων, οἵτινες, ἐξ ἀφρονος καὶ ἀπερισκέπτου ἐνθουσιασμοῦ ἐκτραπέντες, ἀναφανδόν καὶ διὰ μιᾶς προσεκάλεσαν τοὺς Ιάπονας εἰς σύντριψιν τῶν εἰδώλων καὶ ἐκπαράκτωσιν τῶν ναῶν αὐτῶν. Τότε ἡ ἀριστοκρατία ἀπατᾷ τὴν αὐτοκρατορίας ως ὅφις πατηθεὶς ἐξηγέρθη κατὰ τῶν χριστιανῶν, καὶ ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰώνος μέχρι τοῦ δεκάτου ἑβδόμου μεσοῦντος, οἵτε ἀσπασάμενοι τὸν χριστιανισμὸν Ιάπονες καὶ οἱ Πορτογάλλοι τοὺς ἀπηνεστέρους ὑπέστησαν διωγμούς καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἐν βασάνοις καὶ μαρτυρίοις ἀπέθανον· καὶ οὐ μόνον οἱ ἄνδρες ἀλλὰ καὶ τὰ νήπια αὐτὰ ὑπέστησαν μετὰ τῶν μητέρων τὸν θάνατον τοῦ μαρτυρίου. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐν τινὶ τῶν εἰκονογραφῶν βιβλίοι τινὶς περὶ Ιαπωνίας, γραφεντος ὑπὸ Ιησουίτου τινὸς, παρίσταται ιερεὺς ἐσταυρωμένος καὶ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ εὐλογῶν παδίνι τετραπέτες εἰς θάνατον ἀπαγόρευεν.

Ἐν ἔτει λοιπὸν 1637 ἢ 1639, ὁ τότε βασιλεὺς αὐτοκράτωρ ἐξέδοτο τὸν νόμον οὗ ἀνωτέρω ἐμνημονεύσαμεν, καὶ ἐν ᾧ εἰδίκιος ὥριζετο ὅτι « οἱ Πορτογάλλοι καὶ αἱ μητέρες καὶ αἱ τρυφοὶ αὐτῶν, καὶ πάντες οἱ εἴτε διὰ συγγενείας ἢ ἄλλως πως μεταύτην συνδεδεμένοι ὑπερωρίζοντο εἰς Μακάον τῆς Σινικῆς ». Κατὰ τὸν νόμον ἦρα τοῦτον οἱ ἀπεγνωσμένοι χριστιανοὶ ἐβρίσθησαν εἰς τὶς φρούριον. Καὶ κατέπνιξε μὲν ὁ αὐτοκράτωρ, τῇ βοηθείᾳ τῶν Ολλανδῶν, τὴν ἐπανάστασιν ταύτην, καθ' ἣν, ὡς τὰ ἔγχωρια χρονικὰ ἀναφέρουσι, τετσαράκοντα χιλιάδες Ιαπόνων ἐσφάγησαν, ἀλλ' οἱ Πορτογάλλοι ἀπώλεσαν διὰ παντὸς πάσαν ἐλπίδα ἐπανόδου. Μόνοι δὲ Εὐρωπαῖοι διαμένοντες ἔτι καὶ νῦν ἐν Ιαπωνίᾳ εἰσὶν οἱ Όλλανδοι, πρὸς οὓς παρεχωρήθη τῷ 1637 ὁ λιμὴν τοῦ Μαγαζακίου θίεν ἐμπορεύονται μετὰ τῶν Ἕγγωρίων.

Πρωτεύουσα τῆς αὐτοκρατορίας εἶναι ἡ Τέδδω ἢ Ἐδδώ, πόλις κειμένη ἐπὶ τῆς νόμου Νιφόνης. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων αὐτῆς, κατὰ μὲν τοὺς Εὐρωπαίους εἶναι ἐν καὶ ἡμισου ἐκατομμύριον, κατὰ δὲ τοὺς Ιαπόνους ὑπερβαίνει τὰ δέκα ἐκατομμύρια. Βεβαιοῦσι δὲ οὗτοι ὅτι μόναι αἱ μεγάλαι καὶ κύριαι τῆς πόλεως ὅδοι ἔχουσιν οἰκίας 280,000, καὶ ὅτι ἐκάστη οἰκίᾳ ἔνδικτωνται 30 ἢ 40 ἄνθρωποι. Αἱ δόσις δὲ οὐται εὑρεῖται εἰσὶν ἀληθῶς καὶ περιπεποιημέναι. Αἱ πλεύσται τῶν οἰκιῶν κατασκευάζονται ἐκ ξύλου, προτιμωύενοι τῶν λίθων διὰ τὸν φύσιον τῶν σεισμῶν, οἵτινες ἐν Ιαπωνίᾳ εἰσὶν οὐχὶ σπάνιοι. Τὰ μέτωπα τῶν οἰκιῶν εἰσὶν ἐν γένει κατακόμητα. Πλοιαρχος τις ἔγραψε κατὰ τὸν δέκατον ἔκτον αἰώνα, ὅτι εἶδεν ἐν Τέδδῳ καταχρυσούς καὶ αὐτὰς τὰς κεραμίδας τῶν στεγῶν. Αἱ θύραι εἰσὶ βεβαμένηι διὰ λαμπροτάτου καὶ στέλνοντος θερενικίου, τὰ δὲ παρά-

Ουρα, ἀντὶ οὐδὲν, ἔχουσι φύλλα χάρτου δικρανοῦς καὶ κομψῶς ἔξωγραφημένου. Εἰς δὲ τὸ ἑσωτερικὸν, τὸ μὲν δάπεδον καλύπτεται διὰ ψιάθων, οὐ δὲ τοῖχοι κοσμοῦνται διὰ ταπήτων. Οἱ Ἰαπονες καθέζονται ἐπὶ ταπήτων, τρώγουσι δὲ ἐπὶ τραπέζων τεσσάρων δικτύων ὑψίς ἔχουσαν. Άγνωστος εἶναι εἰς αὐτοὺς ἡ χρῆσις τῶν κοχλικρίων, καὶ τῶν περονίων, ἀντὶ δὲ τούτων μεταχειρίζονται τεχνητὰ ἔξι ἐλέφαντος κάρρῳ.

Μετὰ τὴν 'Γέδδω ἐπισημοτέρα πόλις' εἶναι τὸ Μέχκον, ἐν αὐτῇ ἔδρευει διατρῆς ἡ ἐκκλησιαστικὸς αὐτοκράτωρ, τοῦ Κεζέρου ἡ πολιτικὸν αὐτοκράτορος ἔδρευοντος ἐν 'Γέδδῳ. Διότι ἡ πνευματικὴ καὶ κοσμικὴ ἔξουσία, ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ συνυπάρχουσα πρὶν, διεχωρίσθησαν ἀρχομένου τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰώνος. Άλλὰ καὶ τοι τῇ διαιρέσεως ταύτης καθιερωθεῖσης, πράγματι ἡμῶν δὲ ἐν 'Γέδδῳ αὐτοκράτωρ ἔχει πᾶσαν τὴν δύναμιν καὶ εἰς πάντα, ἀφίσιν δὲ τὸν ψιλὸν τίτλον καὶ τὰς τιμὰς εἰς τὸν μέγαν ἀρχιερέα. Ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ δὲ ταύτη τρεῖς κεφαλαιώδεις, διατείνονται, διτὶ διμολογοῦνται θρησκεῖαι, δηλονότι, ἡ ἀρχαία ἐγγύωριος ἡ καὶ σίντο κελονομένη, διουδάτισμός ἡ ἡ λατρεία τῶν ξένων εἰδώλων μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς Σινικῆς ἡ ἀρχαία ἀποικία φαίνεται γενομένη ἡ Ἰαπονία, καὶ τρίτον τὸ θρήσκευμα φυσικὸν πολλὴν ἔχον τὴν ἀναλογίαν πρὸς τὸ τοῦ Κομφουκίου. Κατὰ τὸν περιηγητὴν Κάιμπρερον τὸ Μέχκον περιέγει κατὰ τὸν δέκατον ἑβδόμον αἰώνα ἔξι χιλιάδας ναῶν ἡ πογοδᾶν τούτων πάντων ἐπισημετατος καὶ ἀξιολογώτατος εἶναι δὲ ναὸς τοῦ Διαμβούδ, ὑπὸ ἐννενεκόντα καὶ ἔξι στηλῶν στηριζόμενος καὶ περικυκλούμενος ὑπὸ στοῖν στεγῶν μὲν, μεγαλοπρεπέστατον δῆμος ἔχουσαν τὸ ὑψός. Τοῦ ναοῦ τούτου τὸ ἑσωτερικὸν διαιρεῖται εἰς δύο δρόφους, ὃν ὁ ἀνώτερος κοσμεῖται διὰ γιγαντιαίων ἔξωγραφημένων στηλῶν 18 ποδῶν περιφερείας. 'Η δὲ εἰκὼν τοῦ εἰδώλου Διαμβούδ τοσούτῳ κολοσσιά εἶναι ὥστε ἔξι ἄνδρες ἀνέτω; Ἰσως ἐκάθηντο ἐπὶ τῆς παλάμης τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Παρίσταται δὲ ἡ θεότης καθημένη, δραχεῖας μὲν ἔχουσα τὰς τοίχας τῆς κεφαλῆς καὶ σύλχες γυμνοῦς δὲ τοὺς ὄμοις. Τὸ σῶμα αὐτῆς εἶναι κεκαλυμμένον δι' ὑφάσματος, δεξιὸς δραχεῖων ὑψωμένος, δὲ ἀριστερὸς δὲ στηρίζεται ἐπὶ τῆς κοιλίας.

'Εκτὸς τῶν δύο ἀνωτέρω μεγαλοπόλεων τρεῖς, στερεαι τιτλεφοροῦνται αὐτοκρατορικαί.

Περιηγητής τις ἔγραψεν ὅτι « αἱ πόλεις τῆς Ἰαπονίας ὡς μοναστήρια διαφραγμέναι: διέπονται ὑπὸ νόμων βούθμιζόντων καὶ αὐτὸν τὸν οἰκισκὸν διον τοῦ πολίτου, πρὸς δὲ οὐδόλως φαίνεται συμβιβαζόμενη τῶν Εὐρωπαίων ἡ ζωηρότης » Καὶ τῷ ὄντι δὲν ὑπάρχει νομοθεσία λεπτομερεστέρα, αὐτοτροπέρα, μικρολογωτέρα τῆς Ἰαπονικῆς. Ἐνταῦθα δὲ νόμος βούθμιζει καὶ τὰς ἐκαχίστας καὶ τὰς ἀπλουστέρας τῶν ἀνθρώπων σχέσεις, οὐδαμοῦ δ' ἄλλοθι τῆς γῆς ἡ ἀτομικὴ ἀλευθερία δὲν προ-

σφέρεται θῦμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς δημοσίας τάξεως πλέον ἡ ἐν Ἰαπονίᾳ. Μὲν ταῖς πόλεσι, παραδείγματος χάριν, ἐκάστη δόδες ἰδίον ἔχει διοικητὴν, ἔχει τὸν δήμαρχον, τὸν εἰρηνοδίκην, τὸν ἀστυνόμον, τοὺς κλητῆρας, τὴν εὐνοφρουρὰν, τοὺς νυκτορύλακας αὐτῆς. 'Ο ἀνώτατος δὲ ἀρχῶν τῆς δόδος, ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ ἐκλεγόμενος καὶ παρὰ τῆς κεντρικῆς ἔξουσίας ἐπιδοκιμαζόμενος, ἐπιτρεῖ καὶ αὐτὰς τὰς ἀσημοτέρας ἐνεργείκς τῶν δύ' αὐτόν. Οἱ ἴματισμοὶ κανονίζονται διὰ διαταγμάτων, ἐκαστος δὲ πολίτης ἐνδύσται κατὰ τὸ θρήσκευμα, τὴν κοινωνικὴν τάξιν, τὴν ἐπιστήμην αὐτοῦ, φέρει δὲ ἐπὶ τοῦ ἐνδύματος γεγραμμένα τὸ ὄνομα, τὸ μέρος τῆς διατριβῆς καὶ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ. Μεταβολὴ δὲ ἐνδυμασίας ἀποδεικνύει βεβίαν πρὸς ἔτερον θρήσκευμα προσέλευσιν, ὡστε οἱ λάποντες δυσκόλως ἐννοοῦσι τὰς συγχρέας μεταβολὰς τῶν παρ' ἡμῖν συρμῶν. Κατὰ πολλὰς οὖτε κοινωνικὰς σχέσεις διολιτισμὸς ἐν Ἰαπονίᾳ φένεται δόσον ἐν Εὐρώπῃ προκεχωρημένος. 'Η γενικὴ μάλιστα ἀστυνομία ἔκει εἴναι ὑπερτέρα ἡ εἰς πολλὰ τῆς Δύσεως κράτη. Λί δόδοι εἰσι κατὰ μίλια διηρημέναι, ἀκτίνες δὲ αὐταῖς, κέντρον ἔχουσι τὴν 'Γέδδῳ. Όπως δὲ πορεύγης δόδοι πορῶν προσκομματα καὶ φιλονεικίας, εἴτε ἐκδημῶν εἴτε ἐρχόμενος, πάνιοτε τὸ εὐώνυμον μέρος τῶν δόδῶν πορέουν. Κατὰ πᾶσαν δόδῶν διεστάρωσιν λεπτομερεστάτας βλέπεις ἐπιγραφάς. Κατὰ ισας διαστάσεις ὑπάρχουσι σταθμοὶ ἵππων ἐπὶ τῶν μεγάλων τῆς συγκοινωνίας γραμμῶν καὶ ξενώνες οὐκ εὐκαταφρόνητοι. Τὰ διήματα τῶν πλουσίων δομοίαζουσι πρὸς τὰ ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τοὺς τελευταίους αἰώνας κατασκευαζόμενα, εἰσήχθησαν δὲ ὑπὸ τῶν Πορτογάλλων.

Ἐν Ἰαπονίᾳ τὰ μάλιστα τιμᾶται ἡ γεωργία, πανταχοῦ ἄρα αἱ πεδιάδες χλοερὴι σοὶ παρίστανται καὶ πολυπλάσιον ἀποδίδουσι τὸ καταβληθὲν εἰς αὐτὰς τάλαντον. Τοιαύτη δὲ εἴναι ἡ ποικιλία τῶν προϊόντων ὥστε ἀρκοῦσι ταῦτα πρὸς πάσας τῶν ἐγχωρίων τὰς ανάγκας, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἔξωτερη ἀρχαία παρορᾶται. Ἐκδίδει δὲ ἡ κυβέρνησης ἐρημορίδας ἐμπορικὰς, ἐν αἷς ἀκριβῶς σημειοῦνται αἱ κατὰ τὰ διάφορα τῆς αὐτοκρατορίας μέρη τιμῆς τῶν τε σιτηρῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐμπορευμάτων ὡς καὶ ἡ ποικιλία αὐτῶν. Τὰ κυριώτερά δὲ τῶν εἰς Κίναν καὶ Βαταβίαν ἔχαγομένων προϊόντων εἰσὶν, ἡ ὄρυζα, ὁ βάχμικης, τὸ ἄλας, τὸ τέη, διαβάκος, ἡ μέταξ, λαμπρότατος δὲ χαλκὸς καὶ χάλυψ, τὸ βερενίκιον, ἡ κάμφορα καὶ τέλος ἡ πορτελάνη ὑπερτεροῦσα τὴν σινικήν.

Ἐν Ἰαπονίᾳ οὐδὲ αἱ ἐπιστῆμαι οὐδὲ αἱ τέχναι παραμελοῦνται· εὐρωπαϊκά μάλιστα συγγράμματα καὶ μαθηματικὰ καὶ γεωγραφικὰ καὶ ἀστρονομικὰ μεταφρασθέντα κατὰ τὴν ἐγγύωριον γλῶσσαν ἐπιμελῶς σπουδάζονται. 'Η ιχνογραφία καὶ ἡ ζωγραφικὴ ἀγαπῶνται ἐν Ἰαπονίᾳ, γενικῶς δὲ λατρεύεται ἡ μοστική. 'Η δραματικὴ ἔχει καὶ ἐν τῇ χαρακτηριστικῇ εἰς τὴν οὐδαμοῦ δὲν προτελάνη τοὺς φίλων.

Καὶ δὲν διαχωρίζονται μὲν τὰ Ἰαπωνικὰ θάταρα διὰ σκηνῶν ὡς τὰ ἡμέτερα, διαδοχικῶς ὅμως παρουσιάζονται διάφοροι γραφαὶ ἐπὶ ὀθονῶν ἐπιτυχέσταται. Ἀλληλοδιαδόχως σὸι παρίστανται οἰκίαι, κῆποι, κρήναι, γέφυραι, ὄρη, δάση, καὶ ἐνίστε ἡ πλάνη εἶναι ἐντελής. Ἡ κατὰ τῶν ὑποκριτῶν δὲ πρόληψὶς δὲν ὑπάρχει ἐνταῦθα εἰμὴ ὡς πρὸς γυναικας. Ἀκόλουθός τις 'Ρωσσικῆς πρεσβείας σταλείσης εἰς Ἰαπωνίαν, ἀρχομένου τοῦ καθ' ἥμας αἰῶνας, διὰ πολλὴν εὔνοιαν εἰσῆχθη εἰς παράστασίν τινα καὶ ἐκρύθη ὑπὸ τῶν ιερέων εἰς γυνίαν τινά· καὶ δὲν ἐνόησε μὲν ἐκ τῶν λόγων οὐδὲ λέξιν, ἐμάντευσεν ὅμως σχεδὸν ὅλην τὴν παντομίμαν. Πρόσκειτο δὲ περὶ δύο ἀδελφῶν ἡγεμόνων διαμρισθεῖτούντων πρὸς ἀλλήλους θρόνον συγχρόνως καὶ ἐρωμένην, θανατηφόρος δὲ ἦν πρὸς ταύτην ἡ τοῦ δράματος καταστροφὴ, διότι ἐδολοφονήθη κατὰ διαταγὴν τῆς μητρὸς τῶν δύο ἀντιπάλων.

Ἡ δὲ δημοσία ἐκπαύδευσις εἶναι βεβίως ἐν Ἰαπωνίᾳ ἦττον ἢ ἔν τινι Εὐρωπαϊκοῖς κράτεσι παρημελημένη. Διὰ πολυωρίθμων σχολείων τὰ στοιχεῖα τῶν γνώσεων διαδίδονται εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις, αἱ δὲ διπωσεῦν εὕποροι γυναῖκες ἀπασχισχεδὸν εἰδημόνως ἔχουσι πρὸς τὰ γράμματα, καὶ μέρος τῆς ἡμέρας διατρίβουσιν ἀναγινώσκουσαι καὶ γράψουσαι.

Εἰσὶ δὲ οἱ Ἰαπονοὶ δίκαιοι μὲν ἐν γένει καὶ ἀγαθοῖ, ὑπέρτεροι δὲ τῶν Σινῶν, τούλαχιστον τῶν μετερχομένων τὴν θαλάσσιον ἐμπορίαν. Ἀπαντεῖσι περιηγηταὶ ἀποδίδουσιν αὐτοῖς φιλοπραγμοσύνην διψχλέαν καὶ ἐπωρελῆ. Βασίμως δὲ πιστεύεται ἐτι τε εὐκόλως οἱ Ἰαπονοὶ ἀδελφικῶς ἀνεμίγνυντο μετὰ τῶν ἄλλων λαῶν, ἀν δὲν ὑπῆρχεν ἐν μέσῳ τὸ πατροπαράδοτον κατὰ τῶν δυτικῶν ἱεραποστόλων μῆσος, καὶ ἀν διπολιτικὸς τῶν κυβερνῶντων αὐτοὺς ἐγωητόμοδος ἐπιτυχῶς δὲν ἐξῆπτε τὴν Ἐθνικὴν ἀλαζονίαν καὶ τὴν δυσπιστίαν αὐτῶν πρὸς πάσας τὰς ἀπεναντιουμένας ταῖς προλήψεσι τῆς αὐτοχροτοίας ἰδέας.

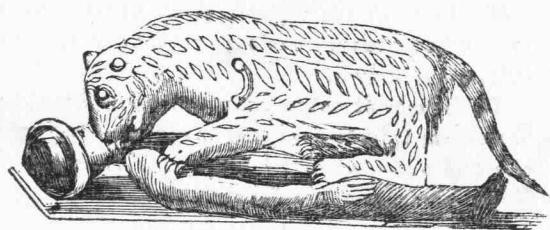
Ἀναμφιθέλως θάττον ἡ Εράδιον ἐπανάστασίς τις θέλει καταβάλει τοὺς φραγμοὺς τοὺς ἀποκλείοντας τοὺς λαοὺς τούτους ἀπὸ τῶν ἄλλων, διότι ἀδύνατον εἶναι αὐτοῖς νὰ ζῶσιν αἰωνίως ξένοις καὶ μεμονωμένοι ἐν μέσῳ τῆς μεγάλης τῶν ἀνθρώπων οἰκογενείας εὑρισκόμενοι, διότι μόναι ἡ Σινικὴ καὶ ἡ Ἰαπονία ἀποτελοῦσιν εἰσέτι ἐξιρεσίεις ἀλληθῶς τερατώδη τοῦ νόμον τοῦ καθολικοῦ κοινωνισμοῦ καὶ ἀδύνατον εἶναι νὰ ἔχωσιν, ἐπὶ μακρὸν ἔτι, ἴδιον μέλλον!

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Π. Γ.

Εὐχαρίστως ἀναγινώσκομεν εἰς πολλὰς ἐφημερίδας ὅτι τὸν ἀποτυχόντα σκοπὸν τῶν δυτικῶν ἱεραποστόλων κατὰ τὰς χώρας ταύτας ἐπιτυχῶς πραγματοποιεῖ σήμερον ἡ ὁμόθρησκος ἡμεῖν 'Ρωσεία, καὶ πολλοὶ τῶν πρωτοτύπων τούτων λαῶν

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΙΓΡΙΣ ΤΟΥ ΣΕΡΙΓΓΑΠΑΤΑΜ.

Μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ἐκπόρθησαν τοῦ Σεριγκαπατάμ καὶ τὸν κατὰ τὴν ἔροδον ταύτην θάνατον τοῦ σουλτάνου τῆς Μαϊστούρας Τίπου Σεχίου, ἐν ἔτει 1799, εὑρέθησαν ἐν τοῖς ἀνακτόροις αὐτοῦ διάφορα μουσικὰ ὅργανα μεταξὺ τῶν ὅποιων ὑπῆρχε καὶ τὸ διὰ τὴν ἀνωτέρω εἰκόνος περιεστάμενον, ὅπερ λαζόντες οἱ ἄγγλοι στρατιώται προσέφερον ὡς δώρον τῇ ἑταίρᾳ τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν.

Τὸ ὅργανον δὲ τοῦτο ἐξωτερικῶς συνίσταται ἐκ ἔγιους βανάνσως γεγλυμμένου καὶ παριστᾶντος τίγριν τοπάρτουσαν ἀνθρώπου. Ἡ ἐνδυμασία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι σχεδὸν ἡ ἀρχαία στολὴ τῶν 'Ολλανδῶν στρατιώτων. Πρόδηλον δὲ εἶναι ὅτι τὸ παίγνιον τοῦτο κατεῖχον οἱ Ἰνδοὶ ἡγεμόνες ἀπὸ ἐνὸς ἢ δύο αἰώνων, ἵσσως δὲ καὶ τὴν κατακευὴν του περιηγητὴν μᾶλλον ἢ εἰς ἴνδὸν τεχνίτην.

Οἱ ὅλαγχοίς στρατιώτης, τοῦ ὅποιου δὲ δεξιὸς βραχίων, ὑπερμέτρως μακρὸς καὶ κεκολλημένος ἐπὶ τοῦ σώματος, εἶναι ἀθλόν τι νευρόσπαστον Τὰ ὑπόδηματά του εἶναι κηρωμένα, αἱ περικνημί. δες κίτριναι, ἡ ἀναξυρίς πρασίνη, τὸ ἐνδυματοφυροῦν, ἡ δὲ στάσις του γελοία. Ἡ τίγρις εἶναι οὐχὶ πολὺ εὐσχημοτέρα τοῦ ἀνθρώπου. Ἐν γένει δὲ τὸ ὅργανον τοῦτο ἥθελεν εἰσθεὶ πάσης προσοχῆς ἀνάξιον, ἀν ἔλειπεν δὲ ἐστι τοῦ ὅργανος αὐτοῦ ὅργανισμός.

Ἐπὶ τοῦ ἐνὸς τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν τοῦ ζώου ὑπάρχει κομῷδιον τι, στραφέντος τοῦ ὅποιου, δὲν ἀνθρώπως καὶ ἡ τίγρις ἀρχίζουν παντομίμαν ζωηρὰν καὶ εἰδός τι διαλέγουν. Ἡ ἐπὶ τοῦ στόματος χειρ τοῦ στρατιώτου ὑψοῦται ὡς ἵκετεύοντος τὸ αἷμογχρεῖς θηρίον. Τὸ θῦμα ἐκπέμπει ἀλληλοδιαδόχως δύοδεκα θηρηνώδεις κραυγαὶς ἀλλ' ἄγριος θρυγηθμὸς τοῦ θηρίου τὸν διακόπτει, καὶ τότε πάλιν ἀρχίζουν αἱ δύοδεκα κραυγαὶ, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἄλλ' ἔκτος τοῦ μηχανισμοῦ τούτου, παρατηρεῖται ἔτερός τις εὐφυέστερος ἐν τῷ σώματι τῆς τίγρεως. Ἐπὶ ἐνὸς τῶν πλευρῶν αὐτῆς ἀνοίγεται θύρας τις δι' ἧς ἔλεπει τις δέκα ὀκτὼ κομβία ἐλεφάντινα, τὰ ὅποια ἐγγιζόμενα ἀποτελοῦσιν ἥχον τινά. Καὶ δὲν εἶναι μὲν ὁ ἥχος οὕτος ἀρμονικώτατος, ἀλλ' ὅμως ὅταν τις δέκαλοι γιγαντοί τὸν χρόνον καὶ τὸν ἀσπάζονται καθ' ἐκάστην τὰ ἀρχαίτυπα καὶ οἱ τοῦ Χριστοῦ δόγματα.

Σημ. Μ.

τέπον ἐν ᾧ κατεσκευάσθη τὸ δργανον τοῦτο, δὲν δύναται ν' ἀρνηθῆ πρὸς τὸν τεχνίτην αὐτοῦ ἀξίαν τινά. Τὸ σῶμα τῆς τύγρεως εἶναι κατεσκευασμένον ἐκ λεπτοτάτης σανίδος τετρυπημένης ὥπως ἔξερχωνται οἱ ἡγούμενοι.

Τὸ δργανον δὲ τοῦτο ὑποτίθεται ὅτι ἡτον ἐμβληματικόν τοῦ; Ἰνδικής δυνάμεως κατὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν εἰσδρομῶν, καὶ ὅτι ἡ μηχανὴ, εἰκονίσασα τὴν νίκην, ἐώραταί την αὐτὴν διὰ παιάνων.

ΔΥΟ ΝΙΚΤΕΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Βραχέως τὸ χρονόμετρον ἐσήμανε τὴν 6 ὥραν Μ. M. ἀπὸ τοῦ Γοτθικοῦ πύργου τοῦ Ἰτικαλέ, τὸ δὲ Γαλλικὸν πυρόσκαφον ὁ Λυκοῦργος ἔστρεψε τὴν τρόπιδα πρὸς τὰ νερά τῆς Κρανάης.

Ἐπῆλθεν ἡ νὺξ τῆς 9 πρὸς τὴν 10 Ιουλίου, τὸ πυρόσκαφον ἐδεροκρέπει τὴν θάλασσαν καὶ ἀφροὶ ἀπεπτύσσοντο πέριξ, ὡς ἀπὸ ράθωνας πληγωμένους τέρατος.

Ἡ πρόνοια τοῦ πεπρωμένου μου μ' ἔδιδε κ' ἐδῷ μίαν ἔρημον. Ἡ πρώρα διὰ τὸ ἐπαισθητὸν τοῦ σάλου ἦτο μονήρης, διὸ ἐνταῦθα εὔρον τόπον ἔξειδος μου καὶ ἀνεστίν οἱ δὲ συμπλωτῆρές μου εἰς τὴν πρύμναν ἀρρόντιδες ἐδαπανῶντο εἰς ζωηρὰ καὶ εὐτράπελα παίγνια.

Ἡ νὺξ ἔβαφε τὰ πέριξ μὲ τὰ ἄρχια σκότῳ τῆς ἡ σελήνη συνεκέρνα τὸ λευκὸν φῶς τῆς μὲ τὸ ἀσθενὲς σκότος καὶ ἡ φύσις, ὡραία πάντοτε, ὡς ὅτε ἔξηλθεν ἀπὸ τὰς χειρὰς τοῦ πλάστου, ἐλαχιτῶν ὑπὸ τὴν μαρμαρυγὴν τῶν ἀδαμάντων τῆς, ἀλλ' ἔβλεπον διὰ τὰς χειρὰς τοῦ πλάστου, ἀλλ' ἔβλεπον διὰ τοὺς συμπλωτῆράς μου, ἀλλῶς τερπομένους, διότι, ἵνα ἔχῃ σημασίαν εἰς τὴν αἰσθησιν ἡ φυσικὴ γονητεία, ἀνάγκη διατηρητῆς νὰ συγκοινωνῇ μὲ ταύτην διὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς ποιήσεως.

Μετ' ὀλίγον ἐπῆλθε σιγὴ καὶ πξεῖς ὁ θύρωνος ὑπεχώρησεν εἰς τὴν νάρκην τοῦ ὑπονοούντος μόνος ἡρέμα εκύλιεν ἡ θάλασσα τὰ κύματά της, ὅτε μετ' ὀλίγον ἀνέμος σφρόδρος, ἀνασκάπτων αὐτὴν, μοὶ ἔδιδε ποικιλογραφίαν ἀβύσσων ἄ! εἰπον, ἴδου καὶ ἡ φύσις ἔχει τὰς έκσανους της, διότι τὸ ἄλλο εἶναι ἡ τρικυμία διὰ τὴν θάλασσαν, ἡ καταιγίς διὰ τὸν λειμῶνα, ἡ βάσανος καὶ μάστιξ τῶν; ναὶ, ὅλα ὑπόκεινται εἰς μίαν ὀδύνην, ἀλλ' ὀδύνην φέρουσαν τὸν ἰδιάζοντα τύπον της, ἀναλόγως τοῦ πάσχοντος στοιχείου. Άσυστοι ἀλληλοδιαδόχως ἔκλείσοντο καὶ ἡνοίγοντο πρὸ τοῦ πυροσκάφουν, ἔγως δ' ἔχουν ώς ἀρμονίαν μου τὴν στοναχὴν τῆς τρικυμίας καὶ ἀφόητον ἐβύθιζον τὸν δρυχλόδων εἰς τὰς σκαπτομένας ἀβύσσους, κυνηγετῶν τὴν εἰκόνα, ἀστέρος τινὸς, ἦν ἔχανον κ' ἐπανέβλε-

πον ἐντός ἰδού! ἐπερφάουν, αὐτὸς τὸ ἄστρον δημιούργος τὴν ψυχὴν τὴν βαπτιζομένην εἰς τὴν ὁδύνην καὶ τὴν τρικυμίαν τῶν παθῶν, ἡτις χάνεται πολλάκις ὡς ἔκεινο.

Οὐ ἥγος τοῦ κώδωνος ἀγγέλλοντος τὸ μεσονυκτιον ἐτάραξε τὰς μελέτας μου· κύριε, μοὶ λέγει Μελιταῖός τις ναύτης εἰς κακίστην Ἑλληνικὴν προφοράν, ἔχουμεν θάλασσαν καὶ πρέπει· νὰ πηγίνετε κάτω κύμα τότε θλασθεν κατὰ πρώρας ἐρράντισε καὶ τὸν ναύτην κ' ἐμὲ μὲ τὰς ἀλμυράς του σταγόνας διάβολες. εἴπεν οὗτος, τινάζων τὸ κυανανῦν ὑποκάμισόν του, ἀπόψε θὰ μ' ἀλατίσῃ καὶ τὴν γλώσσαν ἡ θάλασσα διὰ τὴν κύριε, θὰ εἴαι πολὺ δυσάρεστον τοῦτο· ὅχι, τὸν ἀπήντησα.

Ἐξ ὀλίγων μονοσυλλαβών, τὰ ὑπερικά μαζή του ἀντήλλαξα, δι Βατίστας, οὗτος ἐκαλεῖτο ὁ ναύτης, δὲν ἤργητε νὰ ποιειαθῇ μαζή μου· οὗτος εἶχε τὴν ἡλικίαν τῶν τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἑτῶν, ἡ φυσιογνωμία του ἀπέπνεε γλυκύτητα καὶ συμπαθίας καὶ μειδίαμα ἐνίστε, ως τὸ μειδίαμα πρὸς φευδὴ ἐλπίδα, ἔβαψε τὰ πελιδιὰ χείλη του ἀρρών μετ' αὐτοῦ ἐτελείωσα τὸν βραχὺν διαλόγον μου, ἐπανηλθον εἰς ἐμαυτὸν, δαπανῶν τὸν συλλογισμὸν καὶ τὴν σκέψην περὶ μόνον τοῦ ἔχυτοῦ μου, ἀλλ' ὁ Βατίστας εἶχεν εὐθυμόν τινα κατάστασιν καὶ ἥρχισε νὰ μὲ λέγῃ, νὰ μ' ἔρωτῷ καὶ νὰ μὲ διακόπη τὴν βαθῆς ταύτης μελέτης μου· φίλε μου, τῷ εἴπον, εἴμαι τόσον ἀδιάθετος, ὃστε θὰ μὲ συγχωρήσῃς νὰ σοῦ καθυσερήσω ἀπαντήσεις—Mousse! ἀνέκραξεν δι Βατίστας καὶ ξανθόν τι μικρὸν ἐπηδησεν ἐνώπιον μου· ἔνευσεν εἰς τοῦτο καὶ τὸ μικρὸν ἐπανῆλθε, φέρον μίαν φιάλην καὶ δύο ποτήρια. Νὰ κρατῇ τις ἔνα ποτήριο εἰς τὰ χείλη δικαιογενεῖται ἔξαρτετα νὰ μὴν ἔρωτῷ, νὰ μὴν ἀπαντᾷ, εἴπε μειδίῶν ὁ καλός Βατίστας, καὶ μοῦ προσήνεγκε ποτήριον πληρες ἀφρόδεντος ζύθου· ἡ εὐτράπελος ἐτοιμάστης του μὲ ὑπεχρέωσε κ' ἐκένωσα τὸ ποτήριον εἰς ὑγείαν του· τώρα θὰ εὐθυμήσῃς, εἴπεν δι ναύτης, πιστεύων εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ποτοῦ του· ἐμειδίασα εἰς τὸν χαριεντισμόν του καὶ μοὶ ἐπῆλθεν ὅρεξις ν' ἀνταποκριθῶ ἐπ' ὀλίγον εἰς τὴν ἀθλινή πολυπραγμοσύνην του· ἐντεῦθεν ἐρήθημεν εἰς συζητήσεις, δι Βατίστας ἤξευρε καλά τὴν γεωγραφίαν, τὴν φυσικὴν καὶ οὐδόλως ἡμέρας γνώσεων ἐπιστημονικῶν, μεθ' δικαστίους ὡλισθήσαμεν εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ δι Βατίστας μοὶ διηγήθη τὴν ιστορίαν του.

Πρίν ἡ προδῶ εἰς ταύτην, προλαμβάνω νὰ εἰδοποιήσω τὸν ἀναγνώστην, δι τὸ πάν τὸ ἀνηκον εἰς ἐμὲ ἐκ τῆς ίστορίας αὐτῆς εἶναι μόνον ἡ παριπόλισις τῆς φρίσεως, πάσα δε ἡ ὄλη εἶναι προσεκτικὴ ἀντιγραφὴ τῶν περιπετειῶν τοῦ καλοῦ Βατίστα.

Ἄκουσον, μοὶ εἴπε κ' ἐμόρφωσεν ἐπὶ τὸ παθητικῶτερον τοὺς χρωκτῆρας καὶ τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου· εἶναι ἡδη πολὺς χρόνος, καθ' ὃν ἐξησθένησαν αἱ δυνάμεις μου καὶ πρὸς τὸ πάσχειν καὶ πρὸς τὸ ἀπολαμβάνειν τώρα ἐξήντλησα τὴν